

САВЕТ ЕВРОПЕ
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА
ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ
ОДЛУКА

Представка бр. 32496/03
Ђорђије Којовић
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), 21. октобра 2008. године на заседању Већа у саставу:

Francoise Tulkens, *председник*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danute Jočiene,
Dragoljub Popović,
Nona Tsotsoria,
Isil Karakas, *судије*

и Sally Dolle, секретар Одељења,

У вези с горњом представком која је поднета 1. септембра 2003. године,

У вези с одлуком да се прихватљивост и основаност испитају заједно (члан 29 став 3 Конвенције)

После већања, доноси следећу одлуку:

ЧИЊЕНИЦЕ

Подносилац представке, Ђорђије Којовић, је био, у релевантном тренутку, држављанин Државне заједнице Србија и Црна Гора. Он је рођен 1940. године и живио је у Пљевљама. Владу Републике Србије („Влада“) је заступао њен заступник, господин Славољуб Царић.

А. Околности случаја

Чињенице овог предмета, како су их странке доставиле, могу се сумирати на следећи начин.

1. У вези са старом девизном штедњом подносиоца представке

Подносилац представке је 8. августа 1974. године орачио 15.207,15 француских франака у филијали Југословенске инвестиционе банке у Пљевљима, Црна Гора, на период од 13 месеци, по предвиђеној каматној стопи.

Неодређеног дана, државна банка, за коју се чини да је у међувремену реструктурирана и којој је промењено име у „Пљеваљска банка“, одбила је да подносиоцу представке исплату орочену суму са приспелом каматом.

Чини се да је подносилац представке потом неколико пута покушавао да контактира Владу Републике Црне Горе тражећи да му се исплати орочена сума са доспелом каматом, али није добио никакав одговор.

2. У вези са здрављем подносиоца представке и стамбеним питањем

Дана 4. августа 1996. године подносилац представке је доживео мождани удар, што је узроковало делимичну парализу. Убрзо после тога он је наставио да пати од озбиљних кардиоваскуларних проблема и високог крвног притиска

Подносилац представке је изјавио да није имао „решено стамбено питање,“ а да се од 2001. до 2003. године четири пута обраћао Влади Црне Горе тражиће исплату његове старе девизне штедње, али да није то није имало ефекта.

3. У вези са околностима које су се догодиле током Другог светског рата

Током Другог светског рата родитељи подносиоца представке су умрли и немачке окупационе снаге су наводно уништиле његову породична имовину у Босни и Херцеговини.

ЖАЛБЕ

Подносилац представке се жалио на трајно одбијање тужене државе да му исплати његову стару девизну штедњу са каматом, на немогућност да реши своје „стамбено питање“ или немогућност да има одговарајући стандард живота као последицу тога, као и на своје здравствене проблеме. Поред тога, подносилац представке се жалио и на то да није примио никакву накнаду за уништење његове породичне имовине током Другог светског рата.

ПРАВО

Дана 3. маја 2006. године представка је достављена Влади Државне Заједнице Србија и Црна Гора.

Дана 3. јуна 2006. године Република Црна Гора је прогласила своју независност.

Дана 27. јуна 2006. године Суд је одлучио да прекине поступак док се не разјасни статус Републике Црне Горе, као и Републике Србије.

У својој одлуци од 14 јуна 2006. године Комитет министара Савета Европе је између осталог констатовао: (i) да је „Србија ... [наставила] ... чланство Државне Заједнице Србија и Црна Гора у Савету Европе почевши од 3. јуна 2006. године,“ и (ii) да је остала потписница одређеног броја Конвенција Савета Европе које је потписала и ратификовала Државна Заједница Србија и Црна Гора, укључујући Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Од 3. јуна 2006. године у одсуству било каквих индиција од стране подносиоца представке о супротном, Република Србија је остала једина тужена у овом поступку пред Судом.

Дана 22. јула 2008. године писмо које је послао секретаријат подносиоцу представке се вратило са напоменом да је подносилац представке „преминуо“.

Подносилац представке није имао заступника у поступку пред судом и ниједан старалац имовине подносиоца представке није назначио да жели да настави поступак по представци у његово име.

Суд налази да, у оваквим околностима и у складу са чланом 37 ставом 1 (ц) Конвенције, није оправдано наставити испитивање представке. Уз то, у складу са чланом 37 става 1 *in fine*, Суд не налази никакве специјалне околности у вези са поштовањем људских права дефинисане Конвенцијом и њеним Протоколима које би захтевале да се настави испитивање представке.

У складу са тим, не би требало наставити са применом члана 29 став 3 Конвенције и овај случај би требало избрисати са листе Суда.

Из тих разлога, Суд, једногласно,

Одлучује да обрише представку са листе случајева.

Сали Доле (Sally Dollé)

Франсоаз Тулкенс (Françoise Tulkens)

Секретар

Председник